

at undgå pasforfalskning. — *Gebyret* for pas, der udstedes af politiet, er ligesom efter lov nr. 100 af 22. marts 1951 5 kr. Pas kan dog udstedes *uden gebyr*, forsåvidt den pågældende er uformuende og det af hensyn til udøvelsen af hans erhverv eller af andre særlige grunde efter politiets skøn er nødvendigt, at han er i besiddelse af pas.

§ 2. I medfør af tillægget til fremmedloven har der i en kongelig anordning af 27. november 1946 været givet regler for, i hvilke tilfælde politiet kunne nægte udstedelse af pas til en dansk statsborger samt inddrage et allerede udstedt pas. Ved udarbejdelsen af forslaget til nærværende lov fandt man det imidlertid betænkeligt både at lade det bero på en kongelig anordning, i hvilket omfang der skal være mulighed for at nægte pasudstedelse, og at overlade politiet at afgøre i samme omfang som hidtil, om der er grundlag for pasnægtelse, ligesom man i det hele mente at burde begrænse adgangen til at nægte pasudstedelse så meget som muligt. Disse synspunkter har fundet udtryk dels ved angivelse i *selve loven* af, i hvilke tilfælde der skal være mulighed for pasnægtelse, dels ved fastsættelse af noget *snævrere grænser* for pasnægtelse, dels endelig ved en adgang for den, hvem pas er nægtet, til at kræve spørgsmålet om ophævelse af politiets bestemmelse *forelagt domstolene* til afgørelse. Paragraffens stk. 1 og 2 har — med et par i folketin- get foretagne tilføjelser — fået følgende affattelse:

„*Politiet kan nægte udstedelse af pas* til en dansk statsborger eller *inddrage* et allerede udstedt *pas* i følgende tilfælde:

- 1) når der er rejst sigtelse mod den pågældende for et strafbart forhold, som kan antages at medføre frihedsstraf, og der på grund af sagens beskaffenhed eller den sigtedes forhold er føje til at antage, at han vil unddrage sig ansvaret ved udrejse af landet eller forbliven i udlandet.
- 2) når den pågældende er idømt frihedsstraf, som ikke er afsonet, eller er pålagt bødestraf eller konfiskation, som ikke er erlagt, eller for hvilken sikkerhed ikke foreligger, og der på grund af sagens beskaffenhed eller den sigtedes forhold er føje til at antage, at han vil unddrage sig ansvaret ved udrejse af landet eller forbliven i udlandet,